

Biologic DMARD class influences progression from psoriasis to PsA: a real-world cohort study

Nikolaos Kougkas^{1,*, ID}, Eleni Sotiriou^{2, ID}, Dimitrios Deligeorgakis^{1, ID}, Vasileios Skepastianos^{1, ID},
Elpida Skouvaklidou^{1, ID}, Konstantinos Tsafis^{1, ID}, Theognosia Vergou³, Nikolaos Michalakeas³,
Ilias Papadimitriou^{2, ID}, Theodoros Dimitroulas^{1, ID}, George E. Fragoulis^{3, ID}

Υπόβαθρο – Σκοπός

Σκοπός της μελέτης ήταν να αξιολογηθεί κατά πόσο ο κίνδυνος εξέλιξης από την ψωρίαση στην ψωριασική αρθρίτιδα (PsA) επηρεάζεται από την κατηγορία του βιολογικού τροποποιητικού της νόσου φαρμάκου (bDMARD) που χρησιμοποιείται για τη θεραπεία της ψωρίασης, σε μια μελέτη πραγματικών δεδομένων (real-world cohort) με μεγάλη διάρκεια παρακολούθησης.

Μέθοδοι

- Πραγματοποιήθηκε μια αναδρομική μελέτη σε δύο πανεπιστημιακά κέντρα δερματολογίας–ρευματολογίας. Συμπεριλήφθηκαν διαδοχικοί ενήλικες ασθενείς με ψωρίαση, οι οποίοι λάμβαναν βιολογικά τροποποιητικά της νόσου φάρμακα (bDMARDs) για τουλάχιστον 6 μήνες, κατά την περίοδο 2008–2025.
- Οι ασθενείς παρακολουθούνταν μέχρι την εμφάνιση διάγνωσης ψωριασικής αρθρίτιδας (PsA), την τελευταία επίσκεψη ή την ολοκλήρωση της μελέτης.
- Το πρωτεύον καταληκτικό σημείο ήταν η επίπτωση της ψωριασικής αρθρίτιδας (PsA).

Αποτελέσματα

- Μεταξύ 393 ασθενών, οι 86 (22%) εμφάνισαν ψωριασική αρθρίτιδα (PsA) κατά τη διάρκεια της περιόδου παρακολούθησης.
- Στην ανάλυση των ασθενών που είχαν εκτεθεί σε μία μόνο κατηγορία bDMARD (n=257), η PsA εμφανίστηκε συχνότερα στους ασθενείς που έλαβαν αναστολείς του TNF (TNFi) σε σύγκριση με εκείνους που έλαβαν αναστολείς των IL-17, IL-23 ή IL-12/23.
- Μετά την προσαρμογή για άλλους παράγοντες, όλα τα bDMARDs που δεν ανήκαν στους TNFi συσχετίστηκαν με σημαντικά μικρότερες πιθανότητες εμφάνισης PsA (εύρος OR: 0,16–0,25) και με σημαντικά μικρότερο κίνδυνο εμφάνισης PsA με την πάροδο του χρόνου (εύρος HR: 0,17–0,30) σε σύγκριση με τους TNFi.
- Παρόμοια αποτελέσματα παρατηρήθηκαν όταν οι ασθενείς ομαδοποιήθηκαν σύμφωνα με την κατηγορία bDMARD που έλαβαν για το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.
- Ωστόσο, στους ασθενείς που αναλύθηκαν με βάση το πρώτο bDMARD που έλαβαν (n=137), η συχνότητα εμφάνισης PsA και ο προσαρμοσμένος κίνδυνος εμφάνισής της δεν διέφεραν μεταξύ των διαφορετικών κατηγοριών bDMARD.

Συμπεράσματα

Σε αυτή τη μακροχρόνια μελέτη πραγματικών δεδομένων (real-life cohort) ασθενών με ψωρίαση, η θεραπεία με bDMARDs που δεν ανήκουν στους αναστολείς του TNF (TNFi) — και ιδιαίτερα με αναστολείς των IL-17 και IL-23 — συσχετίστηκε με χαμηλότερο κίνδυνο εμφάνισης ψωριασικής αρθρίτιδας (PsA) σε σύγκριση με τους TNFi.

Τα ευρήματα αυτά υποστηρίζουν την πιθανότητα πρόληψης ή αναχαίτισης της εμφάνισης της PsA (PsA interception) και δικαιολογούν τη διεξαγωγή προοπτικών μελετών, προκειμένου να καθοριστεί εάν η επιλογή της κατηγορίας του βιολογικού φαρμάκου μπορεί να επηρεάσει ή να τροποποιήσει την εξέλιξη της νόσου.